

Sygn. akt I ACa 1110/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Lucyna Świdorska-Pilis
Sędziowie :	SA Joanna Naczyńska (spr.) SO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska
Protokolant :	Magdalena Bezak

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa I. S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w (...)

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt I C 54/14

- 1) oddala apelację;
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego Skarbu Państwa-Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego;
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Katowicach na rzecz adwokata R. M. wynagrodzenie w kwocie 3 321 (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden) złotych, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 621 (sześćset dwadzieścia jeden) złotych, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska	SSA Lucyna Świdorska-Pilis	SSA Joanna Naczyńska
-------------------------------------	----------------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 września 2015r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo I. S. wniesione przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w (...) o zapłatę 30.000zł z tytułu odszkodowania i 70.000zł z tytułu zadośćuczynienia, łącznie 100.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, których powódka dochodziła w związku z wydaniem przez Sąd Rejonowy w (...) - w jej ocenie – niezgodnego z prawem postanowienia z 30 czerwca 2005r. sygn. akt II Ns 529/04 w przedmiocie podziału majątku wspólnego. Uzasadniając pozew, powódka wywodziła, że nie wiedziała o wezwaniu jej na rozprawę do Sądu Rejonowego w (...) w celu przesłuchania, ponieważ przebywała w szpitalu. Podnosiła, że gdy odbywała się rozprawa również była w szpitalu, gdzie została poddana operacji kręgosłupa, po której nie mogła chodzić oraz, że tym czasie opiekowała się nią 14- letnia córka. Nadto, oświadczyła, że o treści postanowienia w sprawie o podział majątku wspólnego dowiedziała się w grudniu 2005r., lecz w tym czasie była w depresji.

Sąd Okręgowy ustalił, iż przed Sądem Rejonowym w (...), pod sygn. akt II Ns 529/04, z wniosku P. S. z udziałem I. S. toczyło się postępowanie o podział majątku wspólnego. W sprawie zostało wyznaczonych kilka posiedzeń, a to 24 sierpnia 2004r. (uczestnicy nie stawili się, o terminie zawiadomieni prawidłowo, odroczone rozprawę w celu ponownego wezwania uczestniczki do osobistego stawiennictwa); 7 października 2004r. (uczestnicy nie stawili się, o terminie zawiadomieni prawidłowo, ujawniono pismo uczestniczki z 6 października 2004r. o odroczenie rozprawy, gdyż leczy się w PZP oraz oczekuje na przyjęcie do szpitala; rozprawę odroczone, zobowiązując uczestniczkę do przedłożenia zaświadczenia wydanego przez lekarza sądowego, czy może uczestniczyć w postępowaniu - pod rygorem przyjęcia, że brak jest przyczyn wykluczających jej udział w postępowaniu; w piśmie z 10 listopada 2004r. uczestniczka odniosła się do żądania wniosku); 14 grudnia 2004r. (uczestniczka stawiała się rozprawie z opóźnieniem, rozprawa została odroczone); 5 kwietnia 2005r. (uczestnicy nie stawili się, mimo prawidłowego wezwania, w celu ponownego ich wezwania rozprawę odroczone); 10 maja 2005r. (stawił się wnioskodawca, uczestniczka nie stawiała się – brak dowodu doręczenia wezwania, rozprawę odroczone w celu wezwania uczestniczki do osobistego stawiennictwa w celu przesłuchania); 16 czerwca 2005r. (stawił się wnioskodawca, uczestniczka nie stawiała się – wezwana prawidłowo, przesłuchano wnioskodawcę, wobec nieobecności uczestniczki pominięto dowód z jej zeznań, zamknięto rozprawę i odroczone ogłoszenie postanowienia). W dniu 30 czerwca 2005r. Sąd Rejonowy w (...) ogłosił postanowienie o podziale majątku wspólnego I. S. i P. S., mocą którego przyznano na wyłączną własność uczestniczki oszczędności w (...) w wysokości 28.540zł, samochód marki H. o wartości 7.000zł i samochód (...) o wartości 7.000zł oraz zasądzone od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy 21.270zł z tytułu spłaty. Postanowienie to uprawomocniło się 22 lipca 2005r. W dniu 16 grudnia 2005r. powódka złożyła do Sądu Rejonowego w (...) wniosek „o przywrócenie terminu ostatniej rozprawy oraz analizę dowodów”, wskazując, że nie mogła odebrać wezwania oraz stawić się w Sądzie, ponieważ przebywała w Szpitalu. Po 30. czerwca 2005r. powódka złożyła do akt sprawy o podział majątku wspólnego kopię dokumentacji medycznej, z której wynika, że była hospitalizowana w Szpitalu Wojewódzkim w S. Oddziale (...) w okresie od 6 do 20 maja 2005r., gdzie była leczona z powodu bólu kręgosłupa, następnie przebywała w Samodzielnym Publicznym Wojewódzkim Szpitalu (...) w P. od 26 lipca 2005r. do 12 sierpnia 2005r., gdzie przeprowadzono u niej operację – nucleotomię na poziomie L4-L5. Komisja lekarska ZUS uznała powódkę za osobę całkowicie niezdolną do pracy od 28 lipca 2005r. Sąd Okręgowy ustalił również, iż powódka kilkakrotnie składała skargi o wznowienie postępowania w sprawie II Ns 529/04 Sądu Rejonowego w (...), które były kolejno odrzucane postanowieniami Sądu Rejonowego w (...) z 16 kwietnia 2012r. sygn. akt II Ns 638/12; 4 stycznia 2013r. sygn. akt II Ns 3188/12; 27 sierpnia 2013r. sygn. akt II Ns 1830/13 oraz 7 lutego 2004r. sygn. akt II Ns 172/14. Skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w (...) z 30 czerwca 2005r. o sygn. akt II Ns 529/04 została odrzucona postanowieniem z 17 czerwca 2014r., a zażalenie powódki na to postanowienie zostało odrzucone przez Sąd Najwyższy 6 sierpnia 2015r.

Sąd Okręgowy oddalił wnioski powódki o zwrócenie się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) D. G. o informację o aktualnym stanie egzekucji w sprawie Km 427/06, stwierdzając, iż fakt prowadzenia egzekucji przeciwko

powódce nie był kwestionowany, a ustalenie wysokości wyegzekwowanej dotychczas kwoty miałyby znaczenie dopiero w przypadku ustalenia, że pozwany działał bezprawnie, wydając niezgodne z prawem orzeczenie, czego powódka nie dowiodła. Sąd oddalił także wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatry, uznając, że dowód ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż art. 417 k.c. normuje odpowiedzialność Skarbu Państwa za niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej. Jeżeli zdarzeniem wywołującym szkodę jest wydanie prawomocnego orzeczenia sądowego przesłanki odpowiedzialności Skarbu Państwa reguluje art. 417¹ k.c., stanowiąc w § 2, że naprawienia szkody wyrządzonej orzeczeniem można żądać po przednim stwierdzeniu niezgodności tego orzeczenia z prawem, gdy od tego orzeczenia przysługuje skarga w trybie art. 424¹ k.p.c. Natomiast, gdy skarga taka nie przysługuje, niezgodność orzeczenia z prawem może być stwierdzona w ramach postępowania toczącego się w sprawie o odszkodowanie. Sąd Okręgowy zauważył również, iż skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem nie przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji jeśli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności, albo praw człowieka i obywatela (art. 424¹ § 2 k.p.c.). W kontekście przytoczonych regulacji, Sąd Okręgowy podkreślił, iż skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Rejonowego w (...) w przedmiocie podziału majątku wspólnego została odrzucona oraz, że Sąd, badający skargę nie dopatrywał się wyjątkowych okoliczności, o jakich mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. Odwołując się natomiast do treści art. 424^{1b} k.p.c., który daje możliwość domagania się odszkodowania z tytułu szkody, bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, lecz tylko w razie skorzystania przez stronę z przysługujących jej środków prawnych, Sąd Okręgowy podkreślił, iż powódka nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, przede wszystkim z możliwości wniesienia apelacji od postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy w (...). Nadto, wiedząc co najmniej od 2 grudnia 2005r. o zakończeniu postępowania w sprawie o podział majątku wspólnego i pozostając w przekonaniu, iż została pozbawiona możliwości działania, nie złożyła skutecznie skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Okręgowy uznał, iż nieprawdziwe są twierdzenia pozwu, że w dacie ostatniego posiedzenia wyznaczonego na rozprawę w sprawie o podział majątku wspólnego (16 czerwca 2005r.) powódka była hospitalizowana, ponieważ w szpitalach przebywała od 6 do 20 maja 2005r. i od 26 lipca 2005r. do 12 sierpnia 2005r., przy czym informację o tym przekazała Sądowi już po wydaniu postanowienia z 30 czerwca 2005r. Sąd Okręgowy stwierdził, iż skoro powódka wiedziała o toczącym się z jej udziałem postępowaniu i będąc wzywana przez Sąd do przedstawienia dokumentacji medycznej potwierdzającej brak możliwości jej udziału w sprawie, takich dokumentów nie przedstawiła, zatem nie można przyjąć, by postanowienia z 30 czerwca 2005r. o podziale majątku wspólnego zostało wydane w warunkach pozbawienia powódki dostępu do Sądu. Nadto stwierdził, iż powódka nie wykazała, jakich uchybień Sąd Rejonowy w (...) by nie popełnił przy rozpoznaniu sprawy o podział majątku wspólnego z jej udziałem. Podkreślił też, iż powódka nie podjęła skutecznych działań pozwalających na wzruszenie orzeczenia podziałowego. Konkluzje te legły u podstaw stwierdzenia, iż powódka nie udowodniła, że postanowienie Sądu Rejonowego w (...) można ocenić, jako noszące znamiona bezprawnego działania sądu.

Sąd Okręgowy uznał też, że roszczenia powódki objęte pozwem są przedawnione, ponieważ zgodnie z art. 442¹ § 1 k.c. roszczenie o naprawienie szkody (odpowiednio krzywdy) wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Uznał, iż skoro, szkodą powódki miałyby być obciążenie jej obowiązkiem spłaty byłego męża, to niewątpliwym jest, że o szkodzie powódka powzięła wiadomość w grudniu 2005r., kiedy złożyła wniosek „o przywrócenie ostatniej rozprawy”. W tym czasie знаła już treść postanowienia podziałowego, jak i twierdziła, że była pozbawiona możliwości działania w postępowaniu. Wiedziała też który Sąd wydał to orzeczenie, a zatem kto jest podmiotem obowiązany do naprawienia szkody. Powódka w okresie biegu przedawnienia nie podjęła czynności wskazanej w art. 123 k.c.- nie wystąpiła na drogę postępowania sądowego bądź mediacyjnego, którą to czynnością przerwałaby bieg przedawnienia. W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy stwierdził, iż trzyletni termin przedawnienia

upłynął powódce z dniem 2 grudnia 2008r., a pozew złożyła dopiero 16 lipca 2013r., a zatem po upływie daty, kiedy powódka mogłaby dochodzić roszczenia z tytułu czynu niedozwolonego.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i nie obciążył powódki kosztami procesu, biorąc pod uwagę, iż okoliczności stanowiące podstawę zwolnienia powódki od kosztów sądowych nie ustały oraz, że powódka domagała się odszkodowania w oparciu o przepisy, które dla laika mogą być skomplikowane i niejasne, co utrudniało jej ocenę zasadności dochodzonych roszczeń. Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze oraz § 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznał pełnomocnikowi powódki 4.428 zł od Skarbu Państwa, w tym 828zł podatku od towarów i usług za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu.

Apelację od wyroku wniosła powódka, domagając się jego zmiany przez zasądzenie na jej rzecz od pozwanego 100.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztów procesu, a alternatywnie wносиła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Zarzuciła, iż Sąd Okręgowy, wydając zaskarżony wyrok naruszył przepisy postępowania, co miało istotny wpływ na wynik postępowania, a to naruszył art. 232 k.p.c. w zw. z art. 227 oraz 217§1i 3 k.p.c. ponieważ oddalił wniosek dowodowy powódki o zwrócenie się do Komornika Sądowego D. G. o przedstawienie informacji o stanie egzekucji w sprawie Km 427/06, który wykazałby wysokość szkody, jak i wniosek dowodowy powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego psychiatry, który ustaliłby stan jej zdrowia psychicznego w dacie, gdy toczyła się i wydane zostało postanowienie o podziale majątku wspólnego. Zarzuciła też Sądowi Okręgowemu błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na wynik sprawy przez przyjęcie:

- iż postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z 17 czerwca 2014r., sygn. akt II Ns 529/04 rozstrzygnęło o istocie skargi powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia o podziale majątku wspólnego, podczas gdy skarga powódki została odrzucona tym postanowieniem z uwagi na jej niedopuszczalność;
- iż postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z 30 czerwca 2005r., sygn. II Ns 529/04 w przedmiocie podziału majątku wspólnego powódki i P. S. nie stanowiło niezgodnego z prawem działania władzy sądowniczej, podczas, gdy przy jego wydawaniu powódka została pozbawiona prawa do należytej ochrony swoich interesów;
- iż roszczenie powódki uległo przedawnieniu, podczas gdy bieg terminu przedawnienia roszczenia został przerwany przez powódkę już w chwilę złożenia w dniu 2 grudnia 2005r. wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, ewentualnie z chwilę złożenia pierwszego wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II Ns 529/04.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wbrew wywodom apelacji, ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy były prawidłowe i wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy, a postępowanie dowodowe nie wymagało uzupełnienia. Fakt prowadzenia przeciwko powódce postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) - D. G., pod sygn. akt Km 427/06 nie był sporny. Zaś stan tej egzekucji, a w szczególności dotąd wyegzekwowana od powódki kwota na poczet spłaty wynikającej z podziału majątku wspólnego, tak jak i stan zdrowia powódki w czasie, gdy toczyło się postępowanie o podział majątku wspólnego były okolicznościami irrelevantnymi dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ zasadny i skuteczny okazał się podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczeń powódki.

W uchwale z 17 lutego 2006r.; sygn. akt III CZP 84/05 Sąd Najwyższy wskazał, iż skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia jest wystarczającą podstawą dla oddalenia powództwa, bez potrzeby ustalania, czy zachodzą wszystkie przesłanki materialnoprawne, uzasadniające jego uwzględnienie, a badanie tych przesłanek, w takiej sytuacji jest zbędne. Kierując się zatem względami ekonomiki procesowej, Sąd Okręgowy miał pełne podstawy ku temu, by ograniczyć postępowanie dowodowe w sprawie. Termin przedawnienia roszczeń objętych pozwem, tak jak to trafnie

przyjął Sąd Okręgowy zaczął powódce biec najpóźniej od 2 grudnia 2005r., ponieważ w tej dacie powódka z pewnością już wiedziała o zakończeniu postępowania w sprawie o podział majątku wspólnego i treści wydanego w tej sprawie rozstrzygnięcia. Biegu terminu przedawnienia nie przerwało złożenie nieskutecznego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, jak i nieskuteczne wniesienie kilku skarg o wznowienie postępowania. Czynnościami tym nie sposób bowiem przypisać przymiotu przedsięwziętych bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia, albo zaspokojenia roszczeń pozwu (już chociażby z racji ich przedmiotu), a tylko takie, stosownie do art. 123§1 pkt. 1 k.c. mogłyby przerwać bieg przedawnienia. Prowadzi to do przyjęcia pełnej zasadności konkluzji Sądu Okręgowego, iż zgodnie z art. 442¹ § 1 k.c., objęte pozwem roszczenia powódki przedawniły się z upływem dnia 2 grudnia 2008r. Zaś ta już tylko konstatacja stanowiła podstawę oddalenia powództwa, przesądzając prawidłowość zaskarżonego wyroku.

Niemniej, Sąd Okręgowy trafnie także ocenił, iż w świetle naprowadzonych przez powódkę okoliczności nie sposób przyjąć, by postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z 30 czerwca 2005r., mocą którego dokonano podziału majątku wspólnego powódki i P. S. mogło zostać uznane za wydane niezgodnie z prawem. Choć rację ma powódka wywodząc, iż postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z 17 czerwca 2014r., sygn. akt II Ns 529/04 nie rozstrzygnęło o bezzasadności jej skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia o podziale majątku wspólnego, jako mocą tego postanowienia odrzucono jedynie jej skargę, jako niedopuszczalną, niemniej poza sporem pozostaje, iż w świetle regulacji art. 424⁽¹⁾§1 k.p.c. skarga powódki była niedopuszczalna, zaś powódka nie wykazała przesłanek, umożliwiających uwzględnienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem, o których mowa w art. 424⁽¹⁾§2 k.p.c., co w świetle art. 417⁽¹⁾ § 2 k.c., uprawniałoby ją do żądania naprawienia szkody wynikłej z wydania orzeczenia niezgodnego z prawem. Powódka nie zaskarżyła bowiem postanowienia podziałowego apelacją, nie wniosła też skutecznie skargi o wznowienie postępowania, zatem nie wyczerpała przysługujących jej środków prawnych, za pomocą których możliwa byłaby kontrola instancyjna tegoż orzeczenia, jak i zweryfikowanie podnoszonej kwestii pozbawienia jej możliwości ochrony swych praw. Przyjęciu, iż powódka została pozbawiona ochrony jej praw w trakcie postępowania o podział majątku wspólnego sprzeciwia się fakt, iż w tym postępowaniu wyznaczono aż 6 posiedzeń, w czasie których powódka miała możliwość przedstawienia swego stanowiska i zgłoszenia wniosków dowodowych na ich poparcie. Nieprawdziwe okazało się oświadczenie powódki, iż nie mogła uczestniczyć w posiedzeniu, na którym Sąd Rejonowy zamknął rozprawę (16 czerwca 2005r.) z racji leczenia szpitalnego, ponieważ z przedłożonej dokumentacji medycznej wynika, iż w tym czasie nie przebywała w szpitalu. Stąd też w pełni uprawnione było przyjęcie przez Sąd Okręgowy, iż powódka nie tylko nie wykazała, co nawet nie została uprawdopodobnić, iż została pozbawiona prawa do Sądu, a w konsekwencji nie uprawdopodobniła, iż bezprawnym było wydanie postanowienia o podziale majątku wspólnego jej i P. S.. Co więcej, gdyby nawet przyjąć istnienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy stanem zdrowia powódki, a jej nieobecnością na posiedzeniach Sądu Rejonowego w sprawie o podział majątku wspólnego, powódka nie uprawdopodobniła, że gdyby była obecna na tych posiedzeniach zapadłoby orzeczenie innej treści (nie zgłosiła żadnego wniosku dowodowego w celu wykazania, iż skład majątku wspólnego był inny, niż ustalony przez Sąd Rejonowy w (...)). Także i ta okoliczność, w powiązaniu z zasadami ekonomiki procesowej, sprzeciwiała się przeprowadzeniu w sprawie dowodu z opinii biegłego psychiatry i informacji o stanie prowadzonej przeciwko powódce egzekucji.

Z tych to też przyczyn, Sąd Apelacyjny uznał, iż zarzuty apelacji nie są w stanie wzruszyć trafności zaskarżonego wyroku. Konkluzje te legły u podstaw oddalenia apelacji - w oparciu o art. 385 k.p.c., jako bezzasadnej. O kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd orzekł na zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu, zasądzając - w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. - od powódki na rzecz pozwanego 2.700zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, według stawki minimalnej, określonej w § 6 pkt. 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 461 ze zm.). Nadto - na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz.U. z 2014r., poz. 635) w związku z przywołanymi wyżej przepisami wykonawczymi rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu – orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Aneta Pieczyrak-Pisulińska SSA Lucyna Świdorska-Pilis SSA Joanna Naczyńska